

vi se, hvor holdbar den er – men sidste søndag blev der faktisk gennemført en aftale mellem Irak og Iran om at prøve at dæmme op for den illegale aktivitet, sådan at man kan sikre grænserne og dermed prøve at tage de første skridt på vej mod en fredelig sameksistens.

Må jeg ikke sige, at hr. Helveg Petersen ikke skal overfortolke mine meldinger. Jeg siger: Når udviklingen ændrer sig i Irak, så skal vi selvfølgelig tilpasse vores bidrag, og det skal ske i samarbejde med vores partnere i koalitionen. Det har jeg sagt. Det står jeg ved.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Når der ikke er nogen finansiel infrastruktur i Irak, er det spørgsmålet, hvorfor der ikke er det. Det er jo i allerhøjeste grad, fordi der er mange, der har en interesse i, at der ikke er ordnede forhold, bl.a. militserne. Hvorfor skulle de gå i banen med alt det besvær, de har med det, når de har pengene til rådighed alligevel?

Jeg vil så bare konkludere uden at gøre det for hårdhændet, at fru Pia Christmas-Møller mener – sådan må jeg udlægge det – at når/hvis f.eks. briterne begynder at trække sig ud af Basra, så skal vi også.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg har svaret på spørgsmålet om den manglende finansielle infrastruktur. Jeg er overbevist om, at der også er en mangel på viden om, hvordan man gør sådan noget, og her kan vi bidrage, og det skal vi have mere for øje i vores civile indsats. Det tror jeg også at udenrigsministeren er opmærksom på.

Med hensyn til mulighederne for at reducere vores troppebidrag vil jeg sige, at opstår der muligheder for, at vi kan trække os tilbage måske allerede i 2007, fordi irakerne mener, at situationen er til det, og fordi man kan overtage ansvar i større omfang, skal vi selvfølgelig ikke være der et sekund længere end nødvendigt. Det har hele tiden været Det Konservative Folkepartis standpunkt og er det fortsat. Jeg håber, at al-Maliki har ret, når han siger, at man allerede i 2007 vil være i stand til at overtage hele ansvaret for Irak. En leder har både til opgave at være realist og optimist på en og samme tid. Jeg håber, at begge ting mødes i hans vision for Irak.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Og formanden håber, at vi under resten af debatten de næste 3-4 timer holder os til 1 minut, og jeg vil være large indimellem og måske give 60 sekunder, men så heller ikke mere.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det spørgsmål, som jeg gerne vil stille, er det spørgsmål, som jeg stillede til hr. Hans Kristian Skibby, men som jeg desværre ikke rigtig fik noget svar på. Jeg kan jo stille det til fru Pia Christmas-Møller, og så kan vi se, hvad der sker, når jeg stiller det spørgsmål.

Spørgsmålet er, hvordan fru Pia Christmas-Møller har det med, at en meget direkte konsekvens af Irakkrigen er, at Iran er blevet helt utrolig styrket i regionen på en sådan måde, at hvis der på nogen måde skal tænkes en eller form for løsning i Irak, som hænger sammen bare på en nogenlunde acceptabel måde, så vil det jo være helt sikkert, at Iran skal have indrømmelser. Det er faktisk den situation, som også den danske regering med Det Konservative Folkepartis støtte har sat sig i. Hvordan har man det med at skulle give indrømmelser til et præstestyre som det i Iran, som arbejder på at få atomvåben?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er en helt fantastisk kynisme, der ligger bag hr. Rune Lunds spørgsmål. Jeg reflekterede faktisk over den, netop da spørgsmålet blev stillet til hr. Skibby. Tænk sig, man vil fastlåse en verden, hvor den ene despotyran kan holde den anden i skak. For hvad ville der ske, hvis man gjorde op med den ene og ikke med den anden på samme tid? Man kunne tænke sig, at så kunne det forrykke magtbalancen til ugunst for måske os. Det er jo en kynisme, der siger sparto, og som jeg overhovedet ikke kan deltage i.

Derfor vil jeg ikke gå ind i det scenarium, men blot konstatere, at der ikke på nogen måde er tale om, at Iran kan få blåstemplet deres atomprogram eller lignende i de forhandlinger, der lægges op til i regionen. Det vil vi ikke være med til. Vi vil ikke være med til på nogen måde at gå på kompromis med FN's resolutioner på det område.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Men der er jo ingen tvivl om, at Iran vil kræve indrømmelser, hvis Iran skal spille en såkaldt